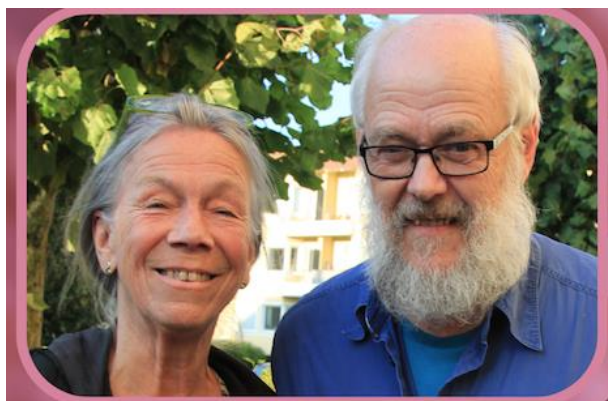

Cancer och Mikrober

Av Lena Forsberg och Ingemar Ljungqvist (2018)

Pia Hellertz, fil.dr. - 2018

Inledningsvis berättar **Lena Forsberg** att hon sa ”nej” när **Ingemar Ljungqvist** frågade henne om de skulle ge ut boken om ”*Cancer och Mikrober*”. De hade inte haft kontakt på många år sen de skildes. Jag är verkligen glad för att hon lät sig övertalas. Nu fick jag dels ”lära känna” Lena Forsberg genom hennes fantastiska berättelse – och dels lära mig mer om både hur det är att drabbas av cancer och lite mer fakta om forskning, om myndigheternas otrevliga attacker mot läkare som inte följer det naturvetenskapliga paradigmet regler och dels lite mer om cancer som fenomen. Det ursprungliga manuset skrevs för 24 år sedan men är i högsta grad aktuellt. Jag måste erkänna att jag inte kunde lägga ifrån mig boken. Jag började läsa på morgonen, tog några pausar under dagen och hade läst den färdigt vid midnatt. Och jag var helt fascinerad.

Det är också fantastiskt att läsa en bok som berättar om människor jag lärt mig älska under några år. Jag lärde känna Ingemar Ljungqvist för några år sedan, dels genom tidningen *2000-Talets Vetenskap* samt dels genom att jag läste hans mycket intressanta, tankeväckande och lärorika bok *Aids Tabu – Ursprung – Utveckling - Behandling* (1992).¹ Dessutom nämns **Ulf Brånell** som jag också hade förmånen att få ha kontakt med. Han brukade publicera en del av mina artiklar på sin blogg *Alternativjournalen* innan han lämnade den fysiska världen. Lena berättar också att hon kände sig besläktad med Ulfs hustru **Kicki Brånell** som också upplevde sjukdom och som jag också fick kontakt med.

En stor del av boken handlar om läkaren **Erik Enbys** fantastiska arbete. Författarna nämner också filmaren **Börje Peratt** som gjort den mycket sevärd filmen *Läkaren som vägrande ge upp*, om Erik Enbys liv och verksamhet. Börje arbetar nu med uppföljaren, *Sista striden*.²

¹ Min artikel om boken finns på min Boksida - <http://www.piahellertz.com/AIDS.pdf>.

² ”Fejk News” bakom förföljelsen av Dr. Erik Enby - <https://justitiemordet.wordpress.com/>

Lenas berättelse

Jag har släkt och vänner som har haft bröstcancer men även andra typer av cancer, som strålats och cellgiftats och opererats, som varit utan hår och som mått dåligt av medicineringen. Genom att läsa Lenas välskrivna och fängslande berättelse fick jag leva mig in i mina vänners erfarenheter på ett sätt som de inte kunnat eller velat förmedla. Hon strålades, hon opererades, till och med två gånger. Lena har ett sätt att skriva som tar tag, som gör att det inte går att släppa boken. Jag får leva mig in i hennes vånda, hennes ångest, hennes sökande efter hjälp och lindring. Eftersom boken redan i förordet aviserar att den fantastiske och modige läkaren **Erik Enby** var en viktig person för tillkomsten av boken, så var jag ju också nyfiken på hur Lena till slut skulle få kontakt med honom. Erik har faktiskt skrivit förordet till boken.

Ingemar Ljungqvist

Jag undrar om det finns någon mer engagerad person än Ingemar Ljungqvist? Han är naturvetare och forskade under många år om HIV och AIDS och har kommit att bli expert inom medicinjournalistiken. I *2000-Talets Vetenskap*, som han startade år 1996, publicerade han artiklar och forskning om alternativ medicin och forskning som inte fick plats i de etablerade vetenskapliga tidskrifterna.

Nu har han tillsammans med sin dotter startat en ny tidskrift *AlmaNova* med samma inriktning.³

Erik Enby

Ingemar Ljungqvist berättar att han startade tidningen *2000-Talets Vetenskap* bland annat för att ge Erik Enby en plattform där han kunde föra ut budskapet om sina forskningsrön, eftersom han inte fick något gehör hos etablissemangets vetenskapliga skrifter. Jag läste Eriks bok *Blod, mod och envishet – På spaning efter sjukdomarnas väsen* (2012) och blev enormt imponerad av hans envisa försök att förstå och förklara sjukdomars uppkomst och orsaker. Där berättar han också om det motstånd och de kränkningar han mötte från det skolmedicinska etablissemanget, vilket ledde till att han år 2007 fräntogs sin läkarlegitimation. Tack och lov gav inte Erik upp utan fortsatte sin kamp. Han hade ju hittat cancerens orsaker och förlopp och därmed också hittat botemedel. Han hade löst cancerens gåta.

Jag är så fascinerad av sanningssökande människor som envist kämpar vidare för att hitta och försöka förstå vad allt handlar om, oavsett om det gäller hälsa och sjukdom eller om det gäller samhällsfrågor. På senare tid har vi ju fått läsa om forskare som fuskat fram forskningsresultat för att stödja läkemedels-

³ Hemsida är <http://almanova.eu/>.

industrins intressen, istället för att utveckla kunskap som verkligen läker och botar människor, så en forskare som Erik Enby är en oerhört viktig och ovärderlig röst när det gäller människors hälsa.⁴

Röster som gjorde skillnad för Lena

Lena berättar om en bok och en röst som kom att bli viktig för hennes attityd till sin bröstcancer när hon fått diagnosen. Det var den norska psykologen **Heidi Tufts** *Min cancer – mitt ansvar* (1988). Den gav Lena styrka att se på sin sjukdom som sitt eget ansvar. Heide Tuft hade vägrat operation medan Lena redan var opererad, men resten var Lenas eget ansvar kände hon. Lena började undra om inte den andra operationen, när bröstet blev bortopererat, ändå var en onödig operation. Hon reflekterar över att det är svårt att ta ansvar för något som man inte har kunskaper om. Hennes styrka var att hon läste, massor. ”*En del böcker handlade om förbättrad livskvalitet vid livets slut. De sorterade jag genast bort*”, skriver hon (s. 41).

Och hon började söka efter personer som kunde ge kunskaper. Hon sökte bland annat till *Tallmogården* och läkaren **Karl Otto Aly**. Hon åkte till Tallmogården, men det var inte rätt plats för henne. ”*Jag får faktiskt mina fördomar om hälsohem delvis bekräftade – att hit kommer tjocka, rika*

⁴ Jag vill här nämna tre författare som gjort starkt intryck på mig, dels docent **Ralf Sundberg** som skrivit *Forskningsfusket – Så blir du lurad av kost- och läkemedelsindustrin* (2011) (min artikel om boken finns på <http://www.piahellertz.com/Forskningsfusket-Ralf%20sundberg.pdf> samt *Forskningsfusket bara fortsätter – Macchiariniskandalen och Karolinska Institutet – De ekonomiska och politiska drivkrafterna* -

http://www.piahellertz.com/Forskningsfusket_barra_fortsatter.pdf

Dessutom vill jag nämna den danske läkaren **Peter C. Gøtzsch**s böcker *Dödlig psykiatri och organiserad brottslighet* (2016) - http://www.piahellertz.com/Dodlig_psykiatri-Peter_Goetzsche.pdf samt *Dödliga mediciner och organiserad brottslighet – Hur läkemedelsindustrin har korruperat sjuk- och hälsovården* (2016) -

http://www.piahellertz.com/Dodliga_mediciner_och_organiserad_brottslighet.pdf

John Virapens *Piller & Profiter – Memoarer från en industri med dödlig verkan* (2008) var också avslöjande och stark läsning - <http://www.piahellertz.com/Piller&profiter.pdf>.

människor och spåker sig någon gång om året för att sedan åka hem och fortsätta frossa med gott samvete” (s. 44).

En olycka kommer sällan ensam

Lena får *lymföden* i en arm. Jag hade aldrig hört talas om det. Det brukar tydligen kallas ”tjock arm” och drabbar omkring tio procent av alla bröstcanceropererade kvinnor. Hon berättar att man egentligen inte vet vad det är, varför man får det eller hur det ska behandlas. *”Beträffande uppkomsten så tvistar kirurger och radiologer och skjuter skulden på varandra” (s. 59). ”Det är lymfsystemet som slås ut genom att lymfkörtlarna i armhålan mister sin förmåga att pumpa lymfan bort från armen”, skriver Lena. Sen använder hon ett kapitel till att berätta mer om detta märkliga symtom.*

Lena är lärare och envis

Parallellt med att Lena kämpar för sin hälsa så tvingas hon kämpa för sitt arbete och sin karriär som lärare. Hon vill klokt nog utnyttja sjukdomstiden till att studera för att kompetensutveckla sig. Det var lätt att bli ledsen när jag läste om hur hon bemöttes av chefer och beslutsfattare när hon bad om hjälp med detta. Det var intressant att läsa om hennes kamp för att få gehör för sina önskningsar. Hon berättar att hon har högar av brev som hon ställt till läkare och myndigheter. *”Ett knep jag lärde mig var när mottagaren blev besvärad och ville lägga mitt brev underst i sin brevhög. Då skickade jag ett fax. För alltsedan jag själv arbetade på olika kontor minns jag att nyfikenhet brukade vara vanligt förekommande. Faxen besvaras alltid snabbt” (s. 79).* Och jag undrar hur det är idag när fax inte längre används i nån större utsträckning? Fungerar det med epost? Eller SMS? Eller Twitter? Trots motvinden lyckades hon genomföra sina drömmar.

Lena funderar över hur det blir för de människor som inte har kunskap eller krafter att kämpa och det undrar jag också. *”Och inte blir situationen lättare med alla ’fria’ val som prackas på oss – i och med systemskiftet inom vården” (s. 80).* Jag tänker bland annat på de ”robotröster” man möter i myndigheternas, inklusive sjukvårdens och socialvårdens, telefonväxlar där man ska välja mellan alternativ som man inte har en aning om vad de handlar om – och dessutom kanske är trött och sjuk? Vill de inta ha kontakt med hjälpsökande?

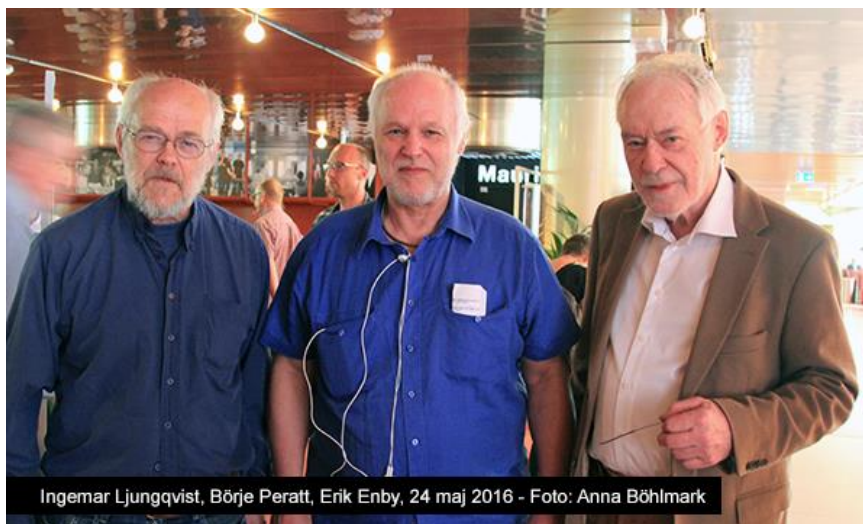
Äntligen...

Jag har under hela läsningen undrat hur Lena skulle få kontakt med Erik Enby och så får hon det till slut. När hon vistas på Tallmogården så får hon kännedom om honom via en annan gäst. Även Ingemar Ljungqvist, som Lena då var gift med, hade fått kännedom om Göteborgsläkaren som framgångsrikt hade behandlat HIV-patienter, som ju var det område Ingemar själv forskade på.

Trots att Lena gjort två operationer och strålats så avslöjar Erik att hon fortfarande har cancer kvar i kroppen genom att han studerade hennes blod i sitt mikroskop. Jag ska inte berätta om de ordinationer Erik gav Lena. Bara det är

spännande som en deckare.

Erik berättar för Lena om cancer och använder kantareller som liknelse. Svampsporererna finns överallt i kroppen men svampen växer bara på vissa ställen där det uppstått obalanser i kroppen. Sättet att undvika obalanser är att leva så sunt och hälsosamt som möjligt. Han tror också att psyket har en inverkan och jag tänker på dr **Ryke Hamer**, som menar att chocker, trauman och starka konflikter styr energiflödet i våra kroppar och kan vara orsaken till cancer⁵.

Ingemar Ljungqvist, Börje Peratt, Erik Enby, 24 maj 2016 - Foto: Anna Böhlmark

Ingemar Ljungqvist och Erik Enby

I den andra halvan av boken berättar Ingemar bland annat om sin forskning om HIV och AIDS där han fann att HIV var *”ett laboratoriefremställt virus, som senare blev upphov till en världsomfattande epidemi, när de ansvariga forskarna förlorade kontrollen över sina riskabla försök”* (s. 92). Här berättar han också om mötet och samarbetet med Erik Enby. Ingemar berättar att Erik hade behandlat HIV-patienter med framgång, men att han inte ville att det skulle komma ut. Ingemar tyckte att det var *”egendomligt – då – och vår första kontakt hade så när blivit vår enda”* (s. 90). Men Erik var orolig för att hans mottagning skulle bli överbelastad med hjälpsökande HIV-patienter och det skulle han inte klara av.

Ingemar började titta i Eriks mikroskop och fick se hur blodet hos de sjuka innehöll *”en massa rörliga, kryllande mikrober – vilket saknades hos de friska”* (s. 91). Så småningom försvann alla Ingemars tvivel på Eriks arbetssätt.

Berättelsen om Erik och hans liv och arbete är verkligen en kärleksförklaring. I ett kapitel berättar Ingemar om Eriks liv och arbete, om Eriks möte med sin ungdomskärlek **Gunnel** som fick polio och blev rullstolsburen tidigt, och om hur detta inspirerade Eriks envisa, livslånga sökande efter orsaker till sjukdomar, efter *”sjukdomarnas väsen”*. Han berättar om Eriks inköp av ett

⁵ *En ny kosmisk och gudomlig dimension inom den medicinska vetenskapen* – av Sten Blomqvist, som berättar om Hamers forskning. Artikeln var publicerad i 2000-Talets Vetenskap, 2011 - http://www.2000tv.se/artiklar/2011/dr_hamer-kosmisk_dimension.pdf.

mikroskop, där han fick hjälp av experter inom marinbiologi som använde speciella mikroskop som kunde avslöja organismer som annars är osynliga. Nu kunde Erik fotografera och videofilma de upptäckter han gjorde. Berättelsen är fascinerande och mycket spännande. Hela tiden fanns Gunnel med som stöd och uppmuntran.

När Ingemar berättar att Erik höll föredrag för en publik med experter och Erik erbjöd dem att komma upp och titta i hans mikroskop, för att de själva skulle få bekräftat det han berättade om, så var det *"ingen som vågade sig fram förrän efter den tredje dagen"* (s. 99). På hans mottagning tog det tio år innan någon medicinare kom ner för att titta i hans mikroskop. Det är lätt att göra jämförelser med **Galileo Galilei** (1564–1642), som inbjöd kyrkans företrädare att titta i hans teleskop för att få bekräftat att det var Jorden som rörde sig runt Solen och inte tvärtom, vilket var kyrkans hållning. Galilei blev bannlyst och satt i husarrest. Erik Enby miste sin läkarlegitimation och blev "karaktärs-mördad" bland annat av den moderna inkquisitionens företrädare i Sverige, framförallt föreningen *Vetenskap & Folkbildning, VoF*, och professor **Dan Larhammar**.

Mikroberna

Erik såg bland annat att även i friska människors blod levde små encelliga organismer, som Erik kallar för *mikrober*. Ingemars beskrivning är mycket intressant, även om jag, som inte har naturvetar- eller medicinutbildning, inte förstår allt. Men man behöver inte förstå allt för att inse att det är fantastiskt intressant och fascinerande.

Genom dessa upptäckter kunde Erik direkt se effekterna av de insatser han gjorde genom att studera förändringar i mikrovärlden. Dessa mikroindivider finns hos både växter och djur och människor från det vi föds. De mer kända mikroberna är bakterier, virus och svampar *"som i flera fall kan smitta från en individ till en annan"* (s. 107).

Somatisk ekologi

Ett intressant perspektiv som Ingemar tar upp är *somatisk ekologi*, vilket innebär att man betraktar alla processer i den mänskliga kroppen som ett ekosystem, där allt måste vara i balans för att man ska vara frisk. Man behöver då ha en helhets-syn på organismen. Det är ett synsätt som är motsatt det *naturvetenskapliga perspektivet* som fragmenterar kroppen och betraktar delarna utan koppling till helheten. Den *holistiska medicinen* bygger på ett helhetstänkande i synen på sjukdomar. Det innebär ju också att en behandlingsmetod inte passar alla människor utan behandling måste individualiseras utifrån de obalanser som finns i den unika individens organism.

I ett kapitel går Ingemar in på Eriks behandlingsmetoder. Erik betonar att det är stor skillnad mellan att behandla och att bota:

”Bota en patient, det kan bara naturen själv göra. Jag kan i bästa fall bara tillfälligt hjälpa till att åter balansera den sjuke” (s. 117). Det synsättet stämmer med min framtidsvision där ”läkaren”, d.v.s. den person som faktiskt hjälper till att ”läka” är handledare och vägledare för de personer som söker hjälp och som sen behandlar sig själva med hjälp av livsstilsförändringar, kost och kosttillskott samt naturläkemedel vid behov.

Erik upplever att han fått positivt behandlingssvar hos omkring 80% av sina patienter. Ingemar betonar att man måste ha med i beräkningen att det då ofta handlar om patienter som skolmedicinen ansett vara färdigbehandlade och att man inte längre vet vad man kan göra mer utan bara se hur sjukdomen förvärras. Då är smärtlindring den enda hjälp som skolmedicinen har kvar, skriver Ingemar.

Cancerindustrin

Ingemar reflekterar över orsakerna till att Eriks rön och behandlingsmetoder inte uppmärksammas utan tvärtom hånas och tystas ner, trots de positiva resultat han får. Ingemars förklaring är *”jakten på pengar”* (s. 120). *”Runt den medicinska verksamheten har det vuxit upp fullkomliga industrier, och precis som vilka företag som helst krävs att de ska ge vinst. Cancerindustrin är en stor sådan industri, där det görs stora vinster på strålkärl, cytostatikatillverkning och vid de upprepade kirurgiska ingreppen omsätts också mycket pengar. Sedan har blod blivit en viktig handelsvara. Dessutom är forskningen runt cancer fokuserad på molekyler och kromosomer. I den forskningen används dyrbar apparatur i form av elektronmikroskop och röntgenapparatur”* (s. 120).

Personligen tänker jag också på alla cancerexperter, som om Eriks teori och metod skulle få spridning, inte längre skulle vara experter. Ett ordstäv säger: *”Dagens experter är morgondagens noviser, och morgondagen har redan kommit!”* Låt oss hoppas att det innebär att Erik Enby snart får upprättelse. I slutet av boken berättar Ingemar mer detaljerat om hur Erik motarbetats och av vilka. Han gör en intressant jämförelse med läkaren **Ignaz Semmelweis** (1818–1865) som tvingade läkarna att tvätta händerna efter det att de obducerat lik innan de gick in och förlöste mödrar, vilket sänkte dödstalen dramatiskt hos de nyfödda och deras mammor. Bakterierna var ännu inte upptäckta. Semmelweis blev hånad och baktalad och dog i förtid. Måtte Erik Enby orka med motståndet och fortsätta stå stark i snålblåsten. Det stöd han får av Ingemar Ljungqvist, Lena Forsberg, Börje Peratt, Siv Wernborg och många flera i och med denna bok, filmerna m.m. kan förhoppningsvis underlätta.

Tack Ingemar Ljungqvist och Lena Forsberg för att ni skrivit denna ”måste-läsa-bok” och tack Erik Enby för att du finns och för att du är så envis. Du är en förebild för många.